

τὰ ἀρκυσία ἴσι (λάδι). 4) Φαγητὸν μὴ νηστήσιμον, πα-
χαλινὸν Πελοπν. (Μάν.) β) Κρεοφαγία Τσακων.
Πβ. ἄρτυμα.

ἀρτυσίδι τό, ἀμάρτ. ἀρτυσί Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρτυσι.

Ἄρτυμα φαγητοῦ: Παροιμ. Ἄς λείψουν τ' ἀρτυσία μου
ἰῶ τοῖς μαιριεῖς (ὅτι ἄνευ ἀρτυμάτων δὲν εἶναι δυνα-
τὸν νὰ παρασκευασθῇ φαγητὸν εὐγευστον. ἰῶ = ἰδῶ).

ἀρτύσιμος ἐπίθ. Εὐβ. (Αἰδηψ. Ὁρ.) Πελοπν. (Κο-
ρινθ.) ἀρτύσιμους Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρτυσι καὶ τῆς καταλ. -ιμος.

Ὁ μὴ νηστήσιμος, συνήθως τὸ οὐδ. ἐπὶ φαγητοῦ
ἐνθ' ἄν.: Τρώω ἀρτύσιμα Κορινθ. Φαεῖ ἀρτύσιμο Αἰδηψ. Τὸ
ἄρτι δὲν ἔναι ἀρτύσιμο Ὁρ. Φτειάνου ἀρτύσιμον (ἐνν. φαεῖ)
Ἀράχ.

ἀρυλλὸς ἐπίθ. Σύμ. ἀρουλλὸς Χίος.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρυς παρὰ τὸ ἀραιός, δ ἰδ.

Ἀραιός. Συνών. ἀραιουλλός.

ἀρύνω Θήρ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ.
Χαλδ.) ἀρένω Κάρπ. Κρήτ. Πόντ. ἀρένου Μακεδ. (Κα-
ταφύγ. Σέρρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρυς παρὰ τὸ ἀραιός, δ ἰδ. Διὰ τὸ ε
τοῦ ἀρένω ἰδ. ΓΧατζιδ. Einleit. 412.

1) Μετβ. κάμνω τι ἀραιόν, ἀραιώνω ἐνθ' ἄν.: Ἀρύνω
τὰ φυτὰ - τὰ λάχανα (ἀραιώνω αὐτὰ ἐκριζών τὰ ὀλιγώτε-
ρον εὐρωστα διὰ νὰ γίνουν τὰ λοιπὰ εὐτραφέστερα) Κο-
τύωρ. Χαλδ. Ἀρύνω τὰ μαλλία (ξαίνων ἀραιώνω) Χαλδ.
Ἀρένω τὰ θεύα (τοποθετῶ τὰ σκεύη κατ' ἀραιάς ἀποστά-
σεις) Πόντ. Καὶ ἀμτβ. γίνομαι ἀραιός, ἀραιώνομαι Μακεδ.
(Καταφύγ. Σέρρ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ.
Χαλδ.): Ἐρυνεν τὸ παννὶν (κατέστη ἀραιὸν ἐκ τῆς πολλῆς
χρήσεως) Τραπ. Χαλδ. || Παροιμ. Ὅσου ἀρένουν τὰ πράσα
τόσου χουντρένουν τὰ κιφάλια (μεταφ. ἐπὶ τεχνιτῶν οἱ ὅποιοι
εὐδοκίμοι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἂν εἶναι ὀλίγοι) Σέρρ. 2)
Γίνομαι ρευστότερος, ὑδαρέστερος Πόντ. (Χαλδ.): Ἀρύν'
τὸ μέλ'.

Πβ. ἀραιεύω, ἀραιώνω.

ἀρυς ἐπίθ. ἰδ. ἀραιός.

ἀρυτέ ἐπίθ. Τσακων.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀροῦ.

1) Ὁ ἀμελγμένος: Ἀ αἶγα ὦγι ἀρυτὰ (ἡ αἶγα δὲν εἶναι
κτλ.) 2) Οὐσ., τὸ ἄρμεγμα: Ἐδαρι ν' ἀρχινίσωμε τὸν ἀρυτέ
(τῶρα κτλ.)

ἀρυτε ἐπίθ. Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρυτέ τοῦ ἀρκτικοῦ α προσλαβόντος
σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Πβ. ἀ-
στερητ. 2α.

Ὁ μὴ ἀμελγμένος, ἀνάμελκτος.

*ἀρχαγγελᾶτος ὁ, χαρχαγγελᾶτος Χηλ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἀρχάγγελος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ᾶτος.

Ἀρχάγγελος 1, δ ἰδ.: Αἶνιγμ.

Ἀγγελος, χαρχάγγελος | καὶ χαρχαγγελᾶτος
πορπατεῖ καὶ σείνει | τὴν ἀληθοσύνην

(ὁ στατήρ).

Ἀρχαγγελιάτης ὁ, ἀμάρτ. Ἀρχαγγιλιάτ' Μακεδ.
(Νιγρίτ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἀρχάγγελος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιάτης.

Ὁ μὴν Νοέμβριος (διὰ τὴν κατὰ τὴν 8ην ἡμέραν αὐτοῦ
ἀγομένην ἑορτὴν τῶν ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ).
Συνών. ἄγι-Γεώργιος 2β, Ἀγιγεωργίτης 4, Ἀρχαγ-
γελίτης.

ἀρχαγγελικὸς ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βασιλ. 121
ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 51 ἀρχαγγέλικος ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βα-
σιλ. 48.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀρχαγγελικός.

Ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἀρχάγγελλον: Ἀρχαγγελικὴ σάλπιγγα
ΣΣκίπης ἐνθ' ἄν. Ἀρχαγγέλικο σπαθί ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν.
|| Ποίημ.

Καὶ τὸν ὀχτρό μου χτύπησε χέρι ἄφαντο, μὰ τὸ εἶδα,
τὸ χέρι τ' ἀρχαγγελικό...

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν.

Ἀρχαγγελίτης ὁ, ἀμάρτ. Ἀρχαγγιλίτ' Μακεδ. (Χαλ-
κιδ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἀρχάγγελος καὶ τῆς καταλ. -ίτης.

Ἀρχαγγελιάτης, δ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν
τύπ. Ἀρχαγγελίτης Ρόδ. Ἀρχαγγελίτης Κάρπ.

ἀρχαγγελίτικα τά, ἀμάρτ. ἀρχαγγελίτικα Νίσουρ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἀρχάγγελος καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ίτικα, δι' ἣν ἰδ. -ίτικος.

Εἶδος σταφυλῶν λευκοῦ χρώματος.

ἀρχάγγελος ὁ, κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Οἰν. κ.ά.)
ἀρχάγγελος πολλαχ. ἀρχάγγελος Πόντ. (Κερασ.) ἀρχάν-
τζελος Κάσ. κ.ά. ἀρχάτζελος Θήρ. κ.ά. ἀρχάγγελος Ρόδ.
ἀρχάντζελος Μεγίστ. ἀρχάντζελος Κύπρ. Πόντ. (Ὁφ.)
χαρχάγγελος Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κο-
ρινθ. Μάν.) Χηλ. χαρχάτζελος Κύθν. χαρχάγγελος Πε-
λοπν. (Λάστ.)

Τὸ μεταγν. ὄν. ἀρχάγγελος. Διὰ τὴν ἀντιμετάθεσιν
τῶν γραμμάτων ρ καὶ χ ἐν τῷ τύπ. ἀρχάγγελος πβ. τὰ
ὅμοια αὐτόθι ἐρχομαι - ἐχρουνμαι, καρφίν - καρφίν
κττ. Περί τοῦ ἀρχάγγελος καὶ τῶν ἄλλων μετὰ τοῦ κ
τύπων ἰδ. ΧΠαντελίδ. Φωνητ. 43.

1) Ὁ ἄρχων, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀγγέλων (τοιούτοι πι-
στεύεται ὅτι εἶναι δύο, ὁ Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ) κοιν. καὶ
Καππ. Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Ὁφ. κ.ά.): Στέκεται ἀποπάνω
μου σὰν τὸ Μιχαὴλ ἀρχάγγελο (ἐπὶ τοῦ ἐνοχλητικῶς ἱσταμέ-
νου πλησίον τινὸς ὡς ὁ ψυχοπομπὸς Μιχαὴλ ἱσταται παρὰ
τὸν ψυχορραγοῦντα) πολλαχ. Τί στεκόστε ἄπανου μου σὰ χαρ-
χαγγέλοι; (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Καλάβρυτ. Μὰ τὸν
ἀρχάγγελο! (ὄρκος) Κάρπ. κ.ά. || Ἄσμ.

Ἀδὶς νὰ γίνης ἄγγελος νὰ γιάνης τὴ δληγὴ μου,
ἐγίνηκες ἀρχάγγελος νὰ πάρης τὴν ψυχὴ μου

Κρήτ.

Φωνὴ ἐξῆρθ' ἐξ οὐρανοῦ ἀπ' ἀρχαγγέλου στόμα,
φτάνουν, κερά, τὰ δάκρυα, φτάνουν καὶ οἱ μετάνοιες
καὶ τὸν νιό σου πιάσας καὶ 'ς τοῦ ληστή τὸν πᾶσι

Μηλ.

Ὡ Μιχαὴλ ἀρχάτζελε, κατέβα, βλόησέ τους
τσαὶ μὲ ζωὴ εἰρηνιστή, Θεέ, στερέωσέ τους

(γαμήλιον) Θήρ.

Ἐννεὰ ἀγγέλ' κατέβανε καὶ δώδεκ' ἀρχαγγέλοι

Καππ.

Ἦρτεν φωνὴ ποὺ τὸν Θεὸν ἰθαὶ ποὺ τοὺς ἀρχαντζέλους
Κύπρ.

Τοὶ ὁ Μιχαὴλ χαρχάτζελος περικαλεῖ τσαὶ λέει

Κύθν. 2) Παιδιά καθ' ἣν δύο τῶν παικτῶν οἱ μεγαλύ-
τεροι καὶ ἰσχυρότεροι ὀρίζονται ἀρχάγγελοι καὶ στέκουν
εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ἀπὸ τὴν μάγαν, περὶ τὴν

